

faae Lytt til at læse, saa kunne de jo siden læse Noget, som er endnu mere værd og maaske mere talentfuld skrevet, og jeg vilde derfor beklage, om denne Mand ikke paa sine ældre Dage skulde være istand til at fortsætte sin Virksomhed og endog have et nogenlunde godt Udkomme. Jeg kan i Virkeligheden ikke tro, at den ærede Kirkeminister har Noget herimod, uagtet han ikke har udtalt sig derom.

Winther: Jeg vil tillade mig at udtale et Par Ord angaaende Theatret. Da Loven derom stod paa Dagsordenen, var der en Strid imellem to Anskuelser, idet Nogle ønskede, at Theatret skulde vedblive at være en Statsindretning, medens Andre mente, at det skulde ophøre dermed. Saaledes som denne Lov tilsidt kom til at foreligge, mødte den maaske en anden Slags Modstand, end den vilde have mødt, hvis det var blevet klart fastholdt, at Theatret, naar denne Lov var bleven fuldbjort, skulde ophøre med at være en Statsanstalt. Jeg vil gjerne tro, at de, der stemte for Loven, have haft den Tanke, jeg vil ikke sige bag Dret, men i Hjertet, at Theatret skulde vedblive at være en Statsanstalt. Andre stemte imod Loven, og de gjorde det af forskjellige Grunde, men det blev dog ogsaa udtalt fra den Side, at Theatret burde ophøre at være en Statsanstalt. Vi have imidlertid ogsaa haft vor Fortjeneste af Theatret i de efter Lovens Bestemmelse følgende Aar, idet vi dog bestandig have foreslaaet, at der skulde ydes noget Bidrag til Theatrets aarlige Drift, og ikke have fordret, at et saadant Bidrag helt skulde bortfalde. Jeg skal imidlertid i Anledning af det, der er yttret idag, henstille, om ikke de, som mene, at vi nu skulle træffe Bestemmelse med Hensyn til, hvad der omtales i sidste Paragraf i Theaterloven om, hvorvidt Byggegjælden skal eftergives eller ikke, vilde kunne gaa ind paa et Kompromis, nemlig derhen, at man indrettede sig saaledes, at Theatret, naar Gjælden blev eftergivet, ophørte at være en Statsanstalt. Dersom man vilde det, kunde jeg tænke mig, at forskjellige, som ellers ikke vilde stemme for Eftergivelse af Gjælden, da kunde gaa ind derpaa; thi det er aabenbart, at af de Spørgsmaal, hvorom de pinligste Forhandlinger have været førte her i Thinget, er Theater sagen. Den ærede Minister har idag udtalt, at Theatret er for Administrationen en af de pinligste Sager; hvorfor skulle vi da vedblive at leve under disse Pinsler? Var det da ikke bedre, om vi sloge ind paa den Vej, som Oberst Eschering i sin Tid har foreslaaet her, idet man nemlig saa at sige overgav dette Theater til sig selv, og lod dets Drift gaa over til Folk, som forpligtede sig til at give en aarlig Afgift deraf, eller som i alt Fald befriede Staten for at have nogen Udgift derved? Det forekommer mig, at dette vilde være det Rigtigste. Dersom Kjøbenhavn, som nu har maattet bortskænke en betydelig Del af, hvad Op-

byggelsen af det nye Theater har kostet, vilde overtage Theatret med Forpligtelser, som tilfredsstillede til alle Sider, skulde dette for mig være en Væggrund til at stemme for at eftergive Theatrets hele Gjæld, men da skulde ogsaa med det Samme ethvert aarligt Tilskud fra Statskassen ophøre (Ratter). Ja, jeg veed meget godt, at der er Andre, som have en anden Anskuelse om denne Sag, men jeg ler ikke af dem, som have en anden Mening end jeg. De Herrer have nu en anden Maade at tage Sagen paa, men der er Folk, til hvis Dom jeg i alt Fald har lige saa megen Tilid som til de ærede leende Medlemmers. Jeg for mit Vedkommende vil, saa længe Theatret skal vedblive at holdes i den gamle Gænge og vedblive at være en Statsanstalt, baaren ved Statens aarlige Tilskud, stemme imod enhver Eftergivelse af Gjælden, men dette udelukker jo ikke, at man kan gaa ind paa at stemme for et Tilskud for et enkelt Aar, idet næste Aars Finantslov kan forandre Sligt. Det forekommer mig, at man ikke kan vente Andet, end at de, som have været imod, at Theatret skulde vedblive at være en Statsanstalt, maa fastholde, at det, indtil dette Forhold muligvis kan forandres, maa vedblive at bære den Byrde, det nu engang har paadraget sig som Statsanstalt. Jeg vil derfor stemme for Forslaget under Nr. 59. — Den ærede Ordfører omtalte Forslaget under Nr. 60 om Uffkaffelse af Læremidler for Almueskoler, og jeg vil tillade mig at sige et Par Ord angaaende Udgangspunktet for denne Sag. Det forekommer mig efter den Motivering, vi have set, at Regjeringen har paataenkt at skaffe en virkelig videnskabelig Fremstilling og Beskrivelse af forskjellige Natrugsstande, som kunde læses af Enhver, der vilde vide rigtig Bessed derom. Man har maaske tænkt sig, at dette skulde være, hvad man ellers kalder en populær Beskrivelse, hvilket ofte betyder en løselig Angivelse; men dette har ikke været Meningen med Forslaget, saaledes som det oprindeligt kom fra Regjeringen. Det forekommer mig endog, at det vilde være faare ønskeligt, om der her kunde blive tilveiebragt en Kundskabsskole af en mere stringent Natur, end man hidtil har haft i vor Litteratur. Den ærede Ordfører omtalte Bidragets Størrelse, Varigheden af dette Bidrag, og at det vilde afhænge af Skriftets Værdi, om man vilde vedblive at befordre dette Diemed eller ikke. Dette Sidste er ganske rigtigt, men jeg frygter dog noget for, at den eller de Mand, som Administrationen kunde formaa til at arbejde for sig i denne Retning — jeg tror ikke, der er ret Mange, som ere istand dertil — herefter vilde betænke sig paa at gaa ind paa hele dette Arbejde, der dog maa kræve en betydelig Forberedelse. Vi vilde maaske aldeles ikke faae Noget gjort ved Sagen, naar vi i den Grad stille det hen som tvivlsomt, om de Vedkommende vilde kunne fortsætte en saadan Virksomhed eller ikke. Jeg tror aldeles ikke, det har